

DOM & WNETRZE

WYDAWCA: DOM
KULTURY
DZIEDZICZYSTWA
KRAJOWEGO

WNĘTRZA, ARCHITECTURA, DESIGN, DEKORACJE, SZTUKA, STYL ŻYCIA

Czas na zmiany!
INSPIRACJE NA NOWY ROK

**LUZ, KOLOR
OPTYMIZM**
zaskakujący
apartament
w Madrycie

DYWANY
od słynnych
projektantów mody

D&W STYL

*Przedwojenny stolik w kuchni to bardziej rzeźba niż mebel. – Nie jest zbyt praktyczny, ale przypomina mi czasy gdy meble były także architekturą – mówi właścicielka.
Współczesne krzesła Dazzle (Bertjan Pot, Skitsch); żyrandol złożony z 20 opraw to Torch Light Bunch of 20 (Established & Sons).*

D&W STYL

Wykończona cementem łazienka pani domu sąsiaduje z garderobą. Drzwi są nowe, ale trzymają secesyjny fason. Iluzorycznie trójwymiarowa mozaika w kabinie natryskowej przypomina antyczny wzór odsłonięty w pompejańskim Domu Fauna.

W łazience dla gości zachwyca witrażowe okno wychodzące na wewnętrzny dziedziniec. Ceramika i akcesoria z serii Hoop (Ceramica Flaminia).

projektu. Podłużne łazienki poszerzono, zbliżając ich plan do prostokąta. Jedna z nich zyskała połączenie z sypialnią; nowe drzwi o zaokrąglonych rogach przypominają trochę właz na starym transatlantyku, a trochę... przejście z serialu „Star Trek”. Długi wąski korytarz pozostał w niezmiennym kształcie; jego „kolejowy” klimat właścicielka podkreśliła pasami ledowego światła umieszczonymi pod samym sufitem, wychodząc z założenia, że mankament, z którym nie można sobie poradzić inaczej, najlepiej wyeksponować. Na posadzkę wybrała ciemnoniebieską żywicę; gładka tafla rozlewa się z holu do niezwykle mrocznej kuchni, której teatralny nastrój potęgują ciemne meble, ściany i unikatowe biurko w roli stolika śniadaniowego.

W garderobie zachowały się cementowe płytki podłogowe z okresu międzywojennego. Szafy zaprojektowane przez Alessię pozwalają zabłysnąć stolikowi art déco.

Duch secesyjnej nostalgii przenika wnętrza. Sztukaterie, tak delikatne, że niemal niewidoczne, znaczą sufity drobnym reliefem. Poprowadzona wzdłuż ścian salonu, biblioteki i sypialni niska popielata lamperia dodaje elegancji. Alessia rozłożyła akcenty z mistrzowską precyzją: tu zachwyca soczysty odcień politurowanego forniru, tam muśnięcie złotem, gdzie indziej – głębia aksamitu w kolorze ciemnej wody. Wytrawna mieszanka kolorów to ukłon w stronę reżysera z Hongkongu, Wong Kar Waia, autora poruszających, wystudiowanych wizualnie obrazów. Projektantka zaprosiła je do siebie i dziś czuje się trochę jak w kadrze z filmu „Spragnieni miłości”. – To poetyka melodramatu, którą kocham – przyznaje. □

D&W STYL

*Asceza z odrobiną blichtru.
Łóżko Asha (Xam) ze stelażem
z czarnej matowej stali
przegląda się w wielkim lustrze
(GariLab). Lampa Taraxacum
88 (Achille Castiglioni, Flos).
Pasek złota podkreśla urodę
sufitowej sztukaterii.*

*Zestaw przejrzystych
mebli jadalnianych
nie zakłóca
harmonii obrazu.*

Marii Callas poukrywane są w sekretarzykach i komodach. Ale nawet w tej krainie ładu wyraźnie wyczuwalny jest teatralny nimb, trochę tajemniczy i niedzisiejszy. Salon, który po wyburzeniu dwóch ścian działowych stał się pokojem nieproporcjonalnie długim, przecina w jednej trzeciej długości secesyjny łuk – prawdziwa sygnatura epoki. Ovalne obramowanie o idealnie dobranej krzywiznie i wymiarach tworzy przejście między strefą wypoczynkową i jadalnią a biblioteką. Jest trochę jak sceniczne kulisy; rytualizując zwykle przenoszenie się z pokoju do pokoju, wprowadza element niespodzianki. – Chciałam w ten sposób odzyskać miękkość stylu Liberty, jego organiczną formę – tłumaczy projektantka.

Prześwit o kształcie przywodzącym na myśl ramkę starego monidła

wprowadza też nowy walor – kadrowanie. Od strony biblioteki ujmuje w koliste ramy pokój dzienny ze stołem na pierwszym planie – kompozycję, której symetrią delikatnie chwieje zalew światła z okien na jednej ścianie. Oglądany z salonowej sofy, łuk tworzy frapującą eliptyczną maskę dla wypełnionego książkami regału. Tę nostalgiczną ideę nasunął Alessii sentyment do sztuki dawnych projektantów i rzemieślników. Oto piękno powszednie, doświadczane na co dzień, jakby mimo woli. Można sycić nim oczy przy śniadaniu lub wieczorem, czytając książkę w jednym z bibliotecznych foteli, i wspominać, jak to kiedyś budowano. Pomysł nic nie kosztuje!

W mieszkaniu dokonano więcej zmian przestrzennych, wprowadzono je jednak dyskretnie, z poszanowaniem założeń powstałego przed wiekiem

...

- Zanim kupiłam mieszkanie, to mnie kupił sam dom - wspomina Alessia, współzałożycielka studia architektonicznego GariLab, które od ośmiu lat wraz z inżynierem Giorgio Piliego prowadzi w Mediolanie.

- Przepiękna fasada, w holu wejściowym skrzydlata figura Merkurego, świetnie utrzymane drzwi do efektownego piano nobile na wysokim pierwszym piętrze... Same wnętrza nie zachwyciły.

W ścianach przechowały się wprawdzie resztki pamięci o czasach świetności apartamentu, pozostało dwoje starych drzwi i fragment ładnej posadzki z cementowych płytek. Ale reszta?

- Okropność! - oceniła nowa właścicielka. Jednak spodobał się jej pomysł ożywienia historii.

Interwencje poprzedników okazały się jednak bardzo gruntowne i szkodliwe. Przestrzeń była podzielona, na pięknym

parkiecie leżały płyty lastriko, obniżono nawet sufity. - Tu nie wystarczy ołówek ani archeologiczna miotelka, potrzeba skalpela! - pomyślała Alessia i zabrała się za remont. Mieszkanie miało potencjał. Jego struktura pozostała nienaruszona, a wielkie okna zapewniały mnóstwo słońca. Trzeba było tylko dać mu się rozgościć, dlatego pierwszym zabiegiem projektantki było pozbycie się kilku ścian. Dzisiejszy salon składa się z trzech dawnych niewielkich pokoi; zlikwidowane podziały stworzyły dużą jasną przestrzeń. Wtedy przyszedł czas na kolejną odsłonę.

Pani domu jest namiętą miłośniczką opery. Żeby odnaleźć ślady tej pasji w postaci rekwizytów, trzeba by jednak trochę poszperać. To nie jest mieszkanie niewolnicy bibelotów; operowe lorgnon, gromadzone od lat libretta i książki poświęcone karierze

...

Kto tu mieszka?

Alessia Garibaldi, architektka, współwłaścicielka mediolańskiego studia GariLab.

Gdzie? W Mediolanie.

Metraż: 195 m² w starej kamienicy.

Alessia Garibaldi, czterdziestolatka zakochana w latach 20. Nawiązania do przeszłości nie dosłowne, ale czytelne.

Po prawej: Dekoracyjne portale drzwi z epoki na tle pudrowych ścian to spojrzenie wstecz. Z dniem dzisiejszym łączy je posadzka z żywicy, która przelamuje stylistyczny kanon.

Plan minimum, który obowiązuje w tym mieszkaniu, doskonale się sprawdza: dyscyplina aranżacyjna i kolorystyczna pozwala bez zgrzytów łączyć przedmioty i mieszać klimaty.

Secesja Włoszki Alessii Garibaldi różni się od francuskiego art nouveau. To secesja mniej dekoracyjna, zapatrzona raczej we wzory niemieckie i austriackie, ograniczająca do minimum roślinne ornamenty, podobnie jak ponad sto lat temu, gdy polityczne sojusze Włoch decydowały o nieco surowszym charakterze uprawianej tu architektury. W mieszkaniu przy via Doria miejsce hołubionych przez wyznawców Nowego Stylu ciepłych beży i seledynów zajmuje uniwersalna biel. Złociste brązy schodzą na dalszy plan, wyparte przez głębokie aksamity w odcieniach granatu, turkusu i szmaragdu. Kolory działają odświeżająco, odmładzają wnętrza. Dzięki nim przymiotnik „nowy” przestaje być tylko cytatem sprzed stu dziesięciu lat, nabiera nowego – nomen omen – znaczenia.

...

D&W STYL

– TU NIE WYSTARCZY OŁÓWEK ANI ARCHEOLOGICZNA MIOTEŁKA, POTRZEBA SKALPELA! – STWIERDZIŁA ALESSIA.

Projektantka ma oko do unikatów. Fornirovana kilkoma gatunkami drewna szafka ze szklanymi drzwiczkami w obramowaniu lustrzanej ramy to projekt Osvaldo Borsaniego z przełomu lat 30. i 40. ubiegłego wieku. Takie чудо można dziś zdobyć tylko na aukcji.

D&W STYL

Secesyjne libretto

zdjęcia Helenio Barbeta/Photofoyer tekst Agnieszka Rezler

Echa chwały stylu Liberty krzyżują się tu z wątkiem teatralnym, a nawet filmowym. Właścicielka apartamentu w starej mediolańskiej kamienicy uwielbia architekturę sprzed wieku, ale kocha też operę i niezwykły klimat filmów azjatyckiego reżysera Wong Kar Waia.

